Krimināllietas Nr.11210038516
Nr.K16-0385-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2016.gada 10.novembrī

Jēkabpils rajona tiesa,
tiesnese L.Baltmane-Zepa,
piedaloties prokurorei S.Rudzītei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas.
Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja šaujamieroča un šaujamieroču munīcijas iegādāšanos, pārvadāšanu un realizēšanu bez attiecīgas atļaujas.

/pers. A/2013.gada pavasarī vai vasarā, precīzi nenoskaidrotā datumā un laikā, Līvānos, autostāvvietā pie mājas Nr.1 Dzelzceļa ielā, no personas, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā, bez attiecīgas atļaujas iegādājās PSRS (Krievijā) rūpnieciski ražotu 12.kalibra divstobru medību bisi „??-12" (IŽ-12) Nr.C8850, kas ir garstobru gludstobru viena šāviena šaujamierocis un ir derīgs šaušanai ar 12.kalibra gludstobra šaujamieroču munīciju, divas pašrocīgi lādētas 12.kalibra medību bises patronas, kas ir gludstobra šaujamieroču munīcija un ir derīgas šaušanai 12.kalibra gludstobra šaujamieročos, tajā skaitā medību bisē „IŽ-12" Nr.C8850.

Norādīto šaujamieroci un šaujamieroču munīciju /pers. A/ no iegādāšanas brīža nelikumīgi, t. i., bez attiecīgas atļaujas ar nenoskaidrotu transportlīdzekli pārvadāja no Līvāniem uz Jēkabpils novada Leimaņu pagasta /Nosaukums A/, kur to nelikumīgi realizēja, pārdodot ne mazāk kā par 120 Ls jeb 170,74 EUR personai, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā un izbeigts sakarā ar viņa nāvi.

Ar šādām darbībām /pers. A/izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais tiesas sēdē sevi atzina par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas, neapstrīdēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, piekrita pierādījumu pārbaudes neveikšanai tiesas izmeklēšanā.

Prokurore izteica viedokli, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi lietā, jo apsūdzētais atzina savu vainu izvirzītajā apsūdzībā un piekrita pierādījumu pārbaudes neveikšanai tiesas izmeklēšanā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju. Tiesas sēdē apsūdzētajam izskaidrota pierādījumu pārbaudes neveikšanas procesuālā būtība un sekas.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajam celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas noteikumiem un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētā faktiskās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas, lietā ir pierādīts apsūdzētā vainīgums, tāpēc apsūdzētais ir sodāms, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 520.pants.

Tā kā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude netika veikta, tad, ievērojot Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajā daļā noteikto, šajā spriedumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu noteic Krimināllikuma 233.panta otrās daļas sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Krimināllikuma 46.panta otrā daļa paredz, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šī panta trešo daļu tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Nosakot soda veidu un mēru, tiesai jāņem vērā Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešās daļas nosacījumiem tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatēja, ka apsūdzētais iepriekš nav sodīts, ir sodīts administratīvi *(lietas 73., 76.lapa)*. Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka ir neprecējies, apgādībā viens mazgadīgs bērns, strādā algotu darbu. Apsūdzētais vaļsirdīgi nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas ir klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli atzīst savas vainas noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Atbildību pastiprinošos apstākļus, kas norādīti Krimināllikuma 48.pantā, tiesa nekonstatē.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais piekrita lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, tā izmantojot savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet ir ņemams vērā pie soda veida noteikšanas *(sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta nolēmumu lietā SKK- 232/08)*.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(sk. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp)*.

Tiesa par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim un soda veida ietekmējošajiem apstākļiem par noziedzīgā nodarījumu izdarīšanu apsūdzētajam uzskata sodu piespiedu darba veidā, kā to norādīja prokurore

Krimināllikuma 40.pants noteic, ka piespiedu darbs (..) ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais (..) izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespriežot pamatsodu piespiedu darba veidā, apsūdzētais tiks iesaistīts darbos, kas būs audzinošs sods apsūdzētajam, tiesas ieskatā piespiedu darba izciešanas rezultātā apsūdzētais tiks motivēts laboties. Apsūdzētais tiesas sēdē patiesi nožēloja izdarīto, tāpēc tiesa uzskata, ka soda izciešana piespiedu darba veidā būs pilnīgi pietiekama, lai apsūdzētais turpmāk atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, šo sodu apsūdzētais uztvers kā reālu sodu.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka konstatēts viens apsūdzētā atbildību mīkstinošais apstāklis un netika konstatēti atbildību pastiprinošie apstākļi noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Ievērojot arī to, ka apsūdzētais izmantoja savas tiesības un piekrita lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, tiesa uzskata, ka piespiedu darba sods apsūdzētajam par Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nosakāms

uz 130 stundām, samazinot prokurores prasītā soda apmēru.

Apsūdzētajam 2016.gada 3.oktobrī piemērotais drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā *(lieta 67.lapa)* - ir atceļams, jo tā turpmākai piemērošanai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.panta trešo daļu nav pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527.- 530.pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 130 (viens simts trīsdesmit) stundām.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā - atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2016.gada 11.novembrī.

Tiesnese L.Baltmane-Zepa